

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud: V. Brașoveanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Ion Druță
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 09 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Hlopețchi Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției privind încasarea penalităților și cererea reconvențională înaintată de Inspectoratul General de Poliție împotriva lui Hlopețchi Igor privind restituirea compensației bănești pentru concediile neautorizate și îndemnizația unică de concediere,

c o n s t a t ă:

La data de 11 iulie 2014 Hlopețchi Igor a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind încasarea penalităților.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 mai 2014 a fost emis ordinul nr. 91ef cu privire la încetarea serviciului în poliție începând cu data de 24 mai 2014.

Invocă că contrar prevederilor art. 143 alin.(1) lit. a) Codul muncii nr.154-XV din 28.03.2003, indemnizația de concediu și plățile de eliberare din serviciu nu i se plătesc. Prin urmare, la 24.05.2014 a fost concediat, iar indemnizația de concediu și plățile de eliberare din serviciu i-au fost virate pe contul bancar: la 02.06.2014 suma 15009,28 lei, iar la 13.06.2014 i-a fost virată suma de 91520 lei.

Astfel, menționează reclamantul că ziua concedierii sau ziua imediat următoare a concedierii sale nu corespunde cu ziua în care plățile de eliberare din concediu și a indemnizației de concediu au fost virate în contul său. A mai accentuat că de la 24 mai 2014 până la 02 iunie 2014 au trecut 9 zile și pentru aceste 9 zile se calculează penalități în mărime de 0,1% din suma de 106529,28 lei, ceea ce constituie 958,76 lei, iar de la 02 iunie 2014 până la 13 iunie 2014 au trecut 11 zile pentru care penalitățile în mărime 0,1% din suma de 91520 lei, constituie 1006,71, iar suma totală a penalităților o constituie 1965,47 lei.

Susține reclamantul că neachitarea salariului îi încalcă dreptul la un trai decent garantat de art.24 al Constituției R. Moldova fiindu-i cauzate suferințe psihice, manifestate prin sentimente de neajutorare, complexul de inferioritate și rușine, insatisfacția de lipsirea sa de posibilitatea de a-și întreține familia.

Solicită obligarea Inspectoratului General al Poliției la plata a penalităților de reținere nemotivată a indemnizației de concediu și a plăților în caz de eliberare pentru perioada 25.05.2014 - 13.06.2014 în cuantum de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, reieșind din suma datorată de 106529,28 lei, ceea ce constituie 1965,47 lei, prejudiciul moral în sumă de 2500 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 150 lei, ce constituie taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

La data de 11 august 2014, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere reconvențională solicitând de a-l obliga pe Hlopețchi Igor să restituie Inspectoratului General al Poliției compensația bănească pentru concediile neutilizate și indemnizația unică de concediere în sumă de 106529,28 lei.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că la 22.05.2014 a fost emis ordinul MAI nr.91ef prin care în conformitate cu art.47 alin.(1), lit. f) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, a fost încetat contractul individual de muncă încheiat cu colonelul de poliție Hlopețchi Igor, comisar-adjunct, șef al Serviciului personal și educație al CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, de la 24 mai 2014, cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI.

Totodată, lui Hlopețchi Igor i s-a achitat compensația bănească pentru concediile neutilizate și indemnizația unică, conform, art.65 alin.(2) al Legii nr.320 din 27.12.2012. Nefiind de acord cu ordinul MAI nr.91ef din 22.05.2014, Hlopețchi Igor l-a contestat în judecătoria Centru mun. Chișinău, iar la 18.07.2014, a fost emisă hotărârea judecătoriei Centru, mun. Chișinău prin care s-a anulat ordinul MAI nr.91ef din 22.05.2014, în partea încetării contractului individual de muncă încheiat cu Hlopețchi Igor. Astfel, ultimul urmează să restituie compensația bănească pentru concediile neutilizate și indemnizația unică de care a beneficiat în legătură cu concedierea sa.

La data de 01.08.2014, Inspectoratul General al Poliției a înaintat o scrisoare lui Hlopețchi Igor prin care a solicitat restituirea compensațiilor bănești de care a beneficiat pentru concediile anuale neutilizate în sumă de 15009,28 lei și indemnizația unică în mărime de 91520 lei, însă, acesta nu a restituit benevol sumele încasate, fapt ce presupune îmbogățirea fără justa cauză, întrucât temeiul raportului obligațional de a achita compensația bănească pentru concediile neutilizate și indemnizația unică a decăzut ulterior.

Prin hotărârea din 06 martie 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, acțiunea principală a fost admisă parțial: s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova în beneficiul reclamantului Igor Hlopețchi penalitatea pentru reținerea indemnizației de concediu și a indemnizației unice de concediere în mărime de 1965,47 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 150 lei; s-a respins pretenția privind încasarea prejudiciului moral; s-a respins cererea reconvențională înaintată de Inspectoratul General al Poliției.

Prin decizia din 09 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției, cu menținerea hotărârii din 06 martie 2015 a judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 04 noiembrie 2015 Inspectoratul General al Poliției, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor instanțelor inferioare, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a indicat că instanțele inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, au aplicat greșit normele dreptului material și procedural.

S-a invocat că sumele solicitate de Hlopețchi Igor urmau a fi încasate de la MAI și nu de la Inspectoratul General al Poliției, deoarece angajatorul reclamantului a fost MAI.

Conform art. 434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la data de 09.09.2015, copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 21.09.2015. Astfel, recursul declarat la 04.11.2015 este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art.art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, împotriva deciziei din 09 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători:

Ion Druță

Oleg Sternioală